

Osti jarej
mile sestre in dragi bratje,

brezpogojno ljubeče,
svobodno,
srečno in zadovoljno,
v miru in v sožitju,
v harmoniji in v radosti,
solidarno in sodelujoče,
z modrostjo in znanjem
vam podarjam
to védenje iz te delavnice
po načelu ISTOsrčnosti in ISTOvednosti
v polnem in čistem obilju za vse.

Koncepti in konceptualizacija 11. del

drsnik

3

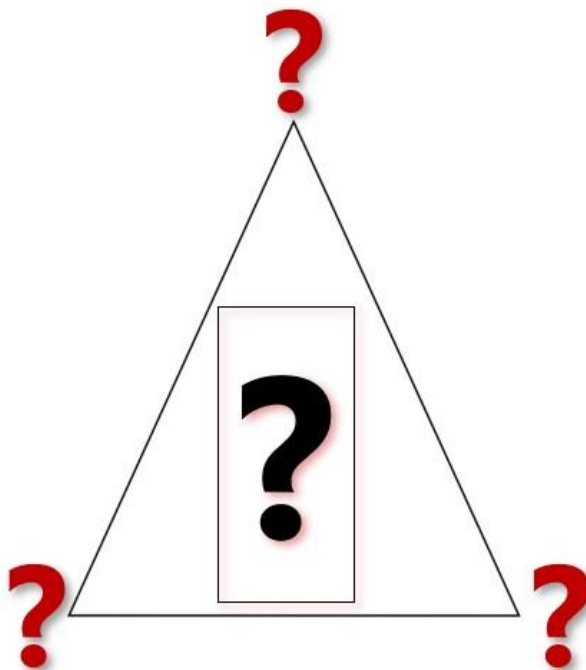
Temeljne zamisli/koncepti
Naravnega sistema Božanske pravičnosti
in njihov konceptualizacija/osmišljanje v
umetni rimski sistem trgovske pravičnosti

Kaj je trgovski zakonik?

6. del

Osnovni podatki o
mehanizmu trustov ali **skrbniškem/zaupniškem mehanizmu**

Rimsko/trgovsko zaznavanje položajev v mehanizmu trustov
s pomočjo pisanja z **VELIKIMI** ali **malimi** tiskanimi črkami ali **Kombinacijo** obeh.

V nadaljevanju moramo najprej spregovoriti o mehanizmu trustov ali skrbniško-zaupniškem mehanizmu. Rimski sistem trgovske pravičnosti daje osmišljanju/konceptualizaciji tega mehanizma posebno pozornost in nas v bližnji bodočnosti čaka naloga, da podrobneje preučimo ta rimski/trgovski odnos do tega mehanizma.

V sliki vidite najprej trikotnik, ki označuje tričleno ogrodje mehanizma trustov ali skrbniško-zaupniškega mehanizma, vidite pa tudi kvadrat, ki označuje tisto, zaradi česar je tako ogrodje sploh nastalo – torej tisto, kar se izmenjuje in/ali prenaša.

V nadaljevanju si bomo zelo na kratko (vendar dovolj natančno, da bomo lahko razumeli besedilo iz Obligacijskega zakonika, ki odgovarja na vprašanje, kdaj je pogodba sklenjena) ogledali kaj se natančno skriva pod temi štirimi vprašaji.

To so štiri standardne značilnosti ali štirje standardni elementi trusta: oblika lastnine, predmet, pisarna in korporacija. Čeprav zveni zelo nenavadno, se bom potrudil, da bo v nadaljevanju to »čudo« dobilo svojo pravo obliko.

standardne značilnosti
ali
temeljni elementi
trusta

oblika lastnine/pravica uporabe

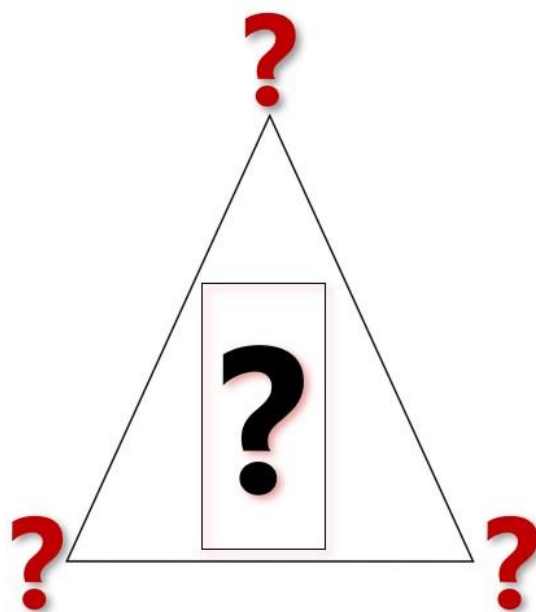
predmet trusta

TELO TRUSTA/KORPORACIJA

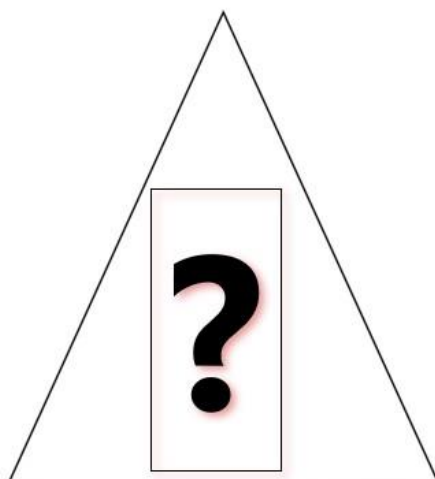
Skrbniška Pisarna

drsnik

6

1. elemet trusta
oblika lastnine ali pravica uporabe

Verjetno ste opazili, da pišem o obliki lastnine (ki se skriva pod večjim črnim vprašajem) in ne o lastnini sami. Za to obstaja zelo tehten razlog.

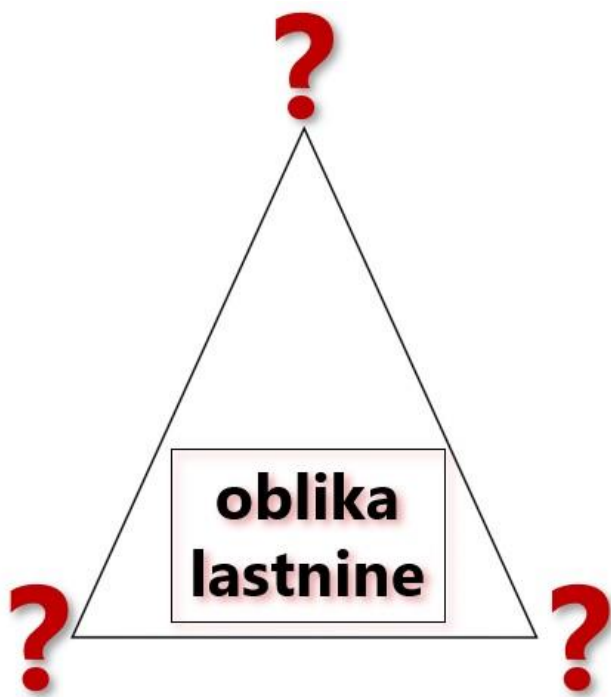
Kdo je namreč edini, ki lahko reče: »Vse kar obstaja je moja last.«

To je Pra izvorna Modrost in Ustvarjalnost (mnogi bi rekli Bog).

Vse kar je ustvarjeno znotraj Pra izvorne Modrosti in Ustvarjalnosti ali Boga, si zato ne more lastiti ničesar, lahko pa poseduje pravico uporabe neke »Božje lastnine« - torej lahko poseduje le njeno obliko.

Zato pravilno pišem, da se s pomočjo mehanizma trustov ali skrbniško-zaupniškega mehanizma prenaša in/ali izmenjava oblika lastnine ali pravica uporabe nečesa (karkoli že je realnega ali izmišljenega).

trije položaji ali nazivi/titule v odnosu do oblike lastnine

Ker gre pri izmenjavi in/ali prenosu oblike lastnine vedno za tri položaje povezane v tročlenstvo, ki se okoli te oblike lastnine ustvarijo, rimski trgovski ANTIsistem polaga veliko pozornost na nadzor vseh treh položajev.

Rimski ANTIsistem trgovske pravičnosti je uporabljal in bi še zmeraj MORAL uporabljati same velike, same male in z veliko začetnico pisane besede zato, da usmerja pozornost na različne oblike njihovega nadzora nad temi tremi položaji, ki vsak s svojega zornega kota podpirajo izmenjavo in ali prenos oblike lastnine. Seveda mora tudi danes posodobljeni rimski ANTIsistem uporabljati isto tehniko nadzora, le da je v tem smislu danes vse namerno zamešano in prikrito – tako da nepodučen ne ve »kdo pije in kdo plača«.

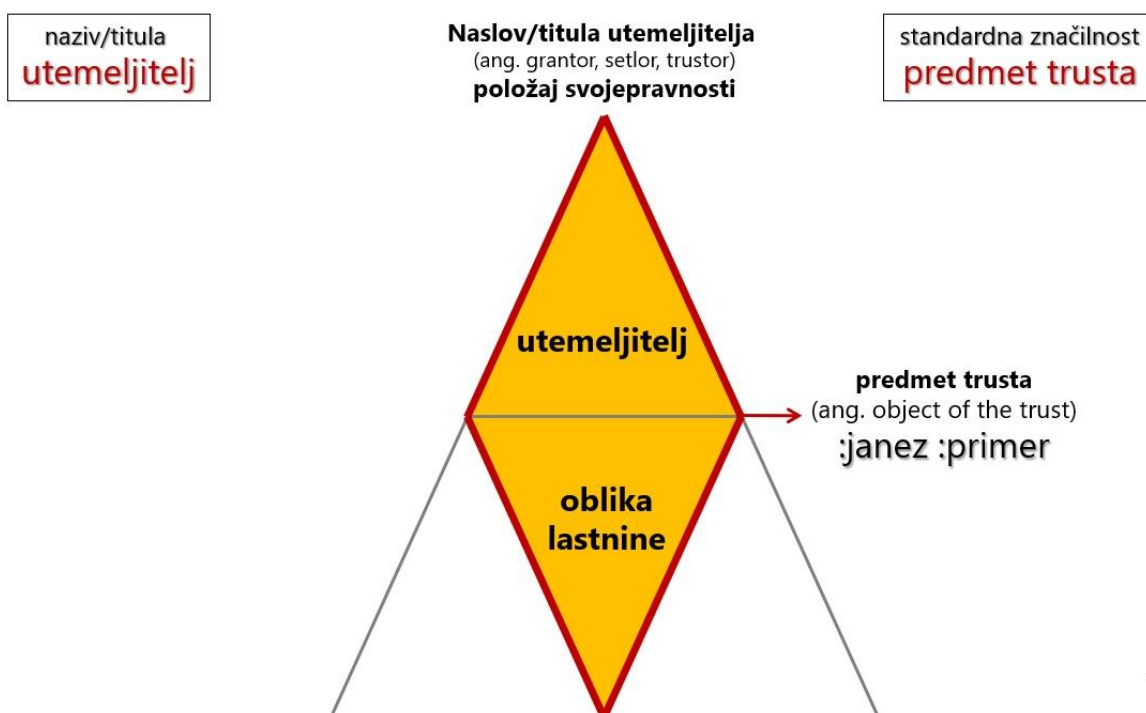
In v nadaljevanju si bomo pogledali kateri so trije temeljni položaji (nazivi ali titule) ali standardne značilnosti ali elementi trusta in hkrati na kakšen način rimski sistem - v parazitski potrebi po nadzoru - osmišlja/konceptualizira prenos in/ali izmenjavo oblike lastnine s pomočjo različnih načinov pisanja.

drsnik

8

2. element trusta
predmet trusta

2. elemet trusta
predmet

Vsak položaj je vedno utemeljen na odnosu do oblike lastnine, saj se pri izmenjavi in/ali prenosu oblike lastnine vse vrti okoli le-te.

Vsakemu od teh položajev pripadajo določene pravice in tudi dolžnosti.

Utemeljitelj trusta – torej nekdo, ki poseduje neko obliko lastnine in se jo odloči izmenjati in/ali prenesti – v odnosu do te iste oblike lastnine tvori predmet trusta, saj utemeljitelj utemelji, kaj se bo izmenjavalo in/ali prenašalo in pod kakšnimi pogoji.

Ker se predmet vedno piše z malimi črkami – na primer drevo, steklenica, avto, kamen ... - rimski trgovski ANTI sistem uporablja za označevanje tega položaja male tiskane črke – na primer janez primer.

Morda vam bo sedaj, ko boste pogledali to sliko, bolj jasno, zakaj pišemo imena in priimke z malimi tiskanimi črkami – zato, da se jasno postavimo v položaj svojepravnosti.

drsnik

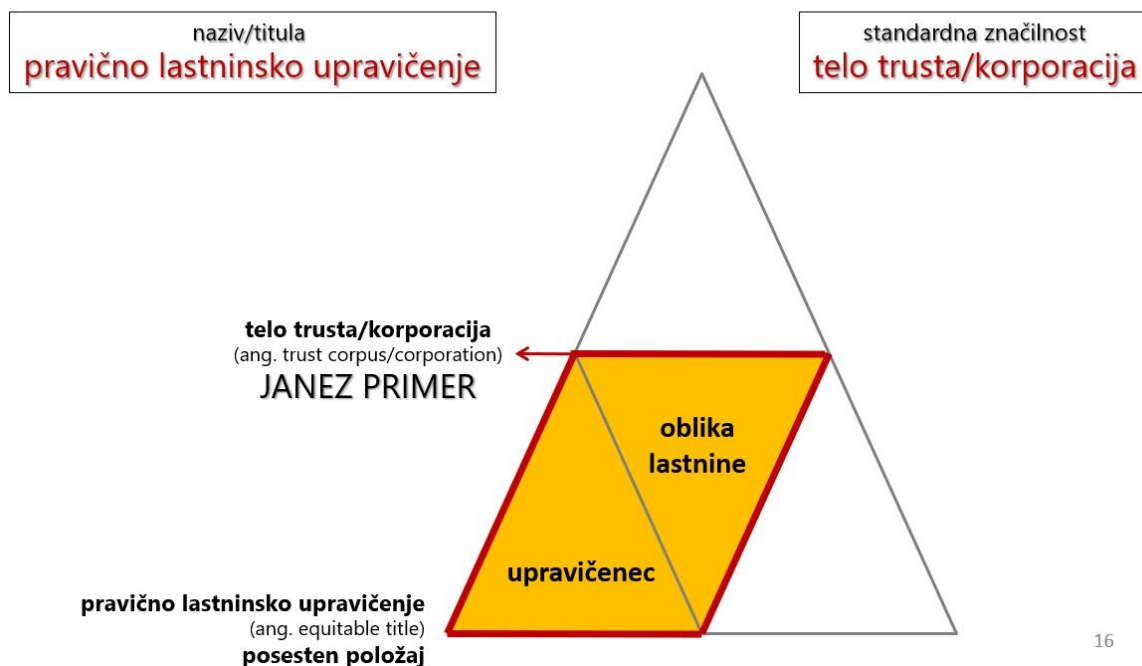
9

1. element trusta

korporativno telo ali KORPORACIJA

3. elemet trusta

korporativno telo/korporacija

16

Tisti, na katerega se prenaša oblika lastnine - in seveda sama oblika lastnine, ki se prenaša - seveda tvorita skupaj telo trusta ali korporativno telo ali KORPORACIJO. Novi posestnik oblike lastnine ali pravice uporabe je upravičenec, zato zaseda posesten položaj. Rimski ANTIsistem u tega položaja same VELIKE tiskane črke – na primer JANEZ PRIMER.

drsnik

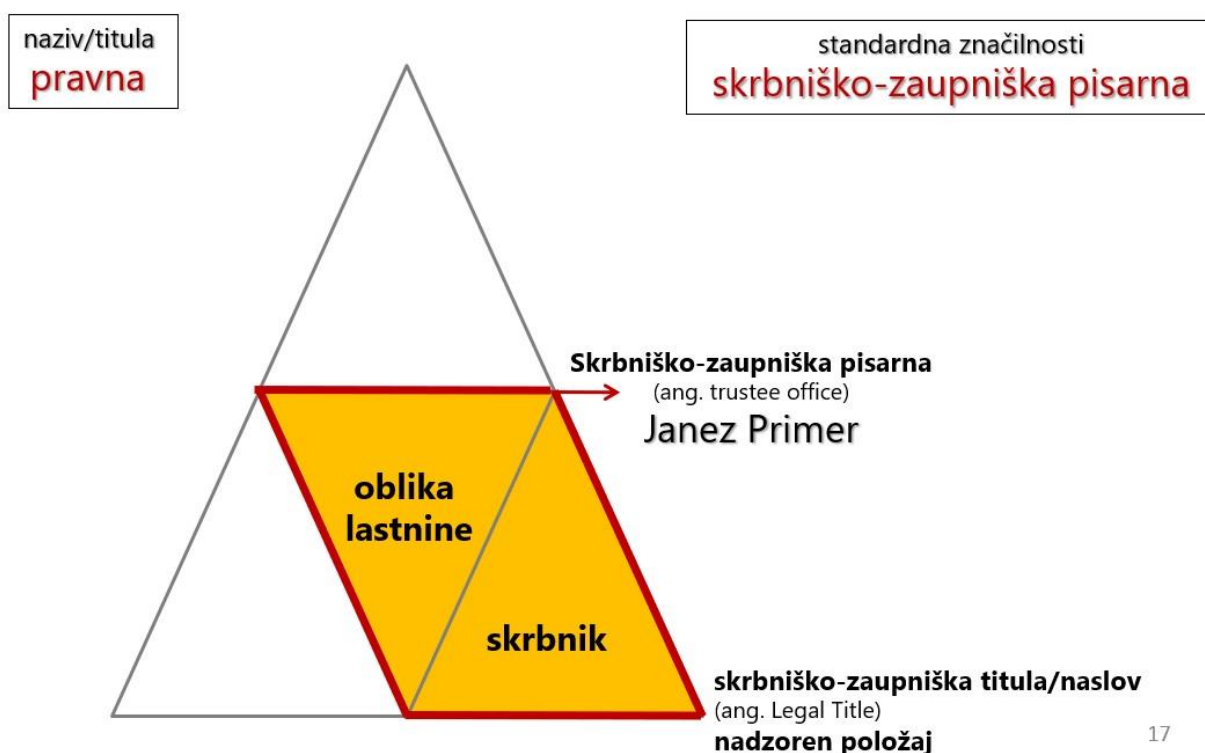
10

2. element trusta

skrbniško-zaupniška pisarna

4. elemet trusta

skrbniško-zaupniška pisarna

17

Tisti - ki poskrbi, da se izmenjava in/ali prenos oblike lastnine zgodi v skladu s pogoji, ki jih je postavil utemeljitelj – in sama oblika lastnine tvorita skrbniško-zaupniško pisarno trusta. Taka skrbniško-zaupniška pisarna zaseda nadzoren položaj.

Kadar človek Božanske narave izmenjava in/ali prenaša sadove ustvarjalnega dela skozi Naraven sistem Božanske pravičnosti, imenujemo tako pisarno duhovna ali ekleziastična pisarna. Kadar pa izmenjava in/ali prenaša sadove ustvarjalnega dela skozi rimski ANTI sistem trgovske pravičnosti, pa jo imenujemo skrbniško-zaupniška pisarna (notarska pisarna).

Sedaj se moramo vrniti nazaj k naši osnovni vsebini, ki nas v tem trenutku zanima. Verjetno vam je sedaj že jasno, da je v trgovski igri pravnih poslov – torej v igri, kjer izmenjujemo skoraj vse sadove ustvarjalnega dela – veljavno/zakonito sklenjena pogodba suverena. Zato je naša trenutna pozornost usmerjane v odgovor na vprašanje: »Kdaj je pogodba sklenjena?«

In kot smo že govorili, na to vprašanje na zelo »čuden« način odgovarja 15. člen OZ, in sicer: »Pogodba je sklenjena, ko se pogodbeni stranki sporazumeta on njenih bistvenih sestavinah.«

Seveda »običajen človek iz ulice« s takim odgovorom ne more potešiti svoje radovednosti, saj z ali tudi brez te določbe/člena še zmeraj ne ve, kdaj je pogodba sklenjena.

Zato bomo v naslednjih delavnicah poiskali odgovor, da bomo lahko lažje prepoznali in razumeli lažnive dvostranske zavezovalne pravne posle ter pravna sredstva in postopke, ki jih lahko uporabimo v boju proti kraji naše življenjske/ustvarjalne energije.

Za začetek pogledjmo v E-paketa Obligacije v razdelek *Pojem pogodbe kot dvostranskega zavezovalnega pravnega posla* in prepoznamo prvih nekaj pomembnih izhodiščnih vsebinskih točk, na katere moramo biti pri veljavnosti/zakonitosti morebitne sklenjene pogodbe zelo pozorni.

pogodba = dvostranski (zavezovalni) pravni posel =

6.1. Pojem pogodbe kot dvostranskega zavezovalnega pravnega posla

Pogodbe obligacijskega prava (pogodbe, ki jih ureja OZ) so pravni posli. *Pravni posel* je izjava volje, ki jo je subjekt pravnega posla (oseba, ki izjavi voljo) izrazil z namenom, da nastane, se spremeni oziroma preneha določeno civilnopravno razmerje, katerega udeleženec je subjekt pravnega posla in ki izpolnjuje predpostavke, ki jih zakon določa za nastanek, spremembo oziroma prenehanje tega pravnega razmerja.¹⁶⁵

Pogodba (oziroma dosledneje: veljavna sklenitev pogodbe) povzroči nastanek medsebojnih obligacijskih pravic in obveznosti pogodbenih strank (primerjaj prvi odstavek 125. člena OZ). Zato je pogodba **pravni temelj nastanka obligacijskih obveznosti in pravic** (in hkrati nastanka poslovnega obligacijskega razmerja).¹⁶⁶ Ker veljavna sklenitev pogodbe povzroči nastanek obligacijskih pravic in obveznosti, spada pogodba (obligacijskega prava) med **zavezovalne pravne posle**.¹⁶⁷

Nujna predpostavka za veljavno sklenitev pogodbe je soglasje volje obeh strank (primerjaj 15. člen OZ). Zaradi te značilnosti je pogodba **dvostranski (zavezovalni) pravni posel**.¹⁶⁸

1. 2 x izjava volje (doseči soglasje volj);
2. Izpolnjene predpostavke, ki jih določa zakon;
3. Določitev obojestranskih pravic in obveznosti (vsebina pogodbe);
4. 2 x izpolnitvena ravnanja (bistvena sestavina pogodbe).

PRVA KNJIGA: SPLOŠNI DEL

II. poglavje: NASTANEK OBVEZNOSTI

125. člen

Učinki pogodbe med pogodbenikoma in njunimi pravnimi nasledniki

(1) Pogodba ustvarja pravice in obveznosti za pogodbeni stranki.

(2) Pogodba ima učinek tudi za univerzalne pravne naslednike pogodbenih strank, razen če je v pogodbi določeno kaj drugega ali če izhaja kaj drugega iz narave same pogodbe.

(3) S pogodbo se lahko ustanovi pravica v korist nekoga tretjega.

Slika: Učinki pogodbe, 125. člen OZ

Vir: Čistopis iz Tax-Fin-Lex

Zamisel volje v rimskem ANTI sistemu trgovske pravičnosti

Zamisel volje je v rimskem ANTI sistemu trgovske pravičnosti velikega pomena – če bi rekel, da je ključnega pomena, tudi ne bi »brcnil v prazno«.

Voljnost človeka, da sploh igra to tri-dimenzionalno trgovsko igro, je za parazitski ANTI sistem ključnega pomena, saj jim globoko osmišljanje volje skozi tročlenstvo človekovega odločanja, zagotavlja človekovo soglasje.

Dejstvo je, da če običajen in pravno nepismen človek odpre obligacijski zakonik in prebere 18. člen OZ – Izjava volje, ne dobi nič kaj bolj jasne slike o tem, kaj to izjava volje zares je v skrivnostnem trgovskem svetu.

PRVA KNJIGA: SPLOŠNI DEL

II. poglavje: NASTANEK OBVEZNOSTI

18. člen

Izjava volje

(1) Volja za sklenitev pogodbe se lahko izjavi z besedami, z običajnimi znaki ali z drugačnim ravnanjem, iz katerega se da zanesljivo sklepati, da obstoji.

(2) Izjava volje mora biti svobodna in resna.

Slika: Izjava volje, 18. člen OZ

Vir: Čistopis iz Tax-Fin-Lex

E-paket Obligacije, ki v bistvu predstavlja zelo podrobno in sistematično tolmačenje Obligacijskega zakonika, ki ga je osmislila in spisala dr. Nina Plavšak s sodelavci, se v veliki meri in pravzaprav skozi celotno obsežno tolmačenje civilnopравnih obligacijskih razmerij usmerja na pojasnjevanje volje.

dr. Nina Plavšak	
^	7.6. Svobodno oblikovana in resna volja
>	7.6.1. Pomen poslovne volje kot predpostavke za veljavno sklenitev pogodbe
>	7.6.2. Pojem napak volje in njihov pomen za veljavnost pogodbe
^	7.6.3. Tipični položaji napak volje
>	7.6.3.1. Izjavitelj in naslovnik vesta za razhajanje med želeno in izjavljeno voljo
>	7.6.3.2. Izjavitelj ve za razhajanje, naslovnik pa je v dobri veri, da razhajanja ni
>	7.6.3.3. Naslovnik ve za razhajanje oziroma ga je celo povzročil
>	7.6.3.4. Nobena od strank ne ve za razhajanje
>	7.6.3.5. Napaka v izjavi je očitna

Slika: Svobodno oblikovana in resna volja

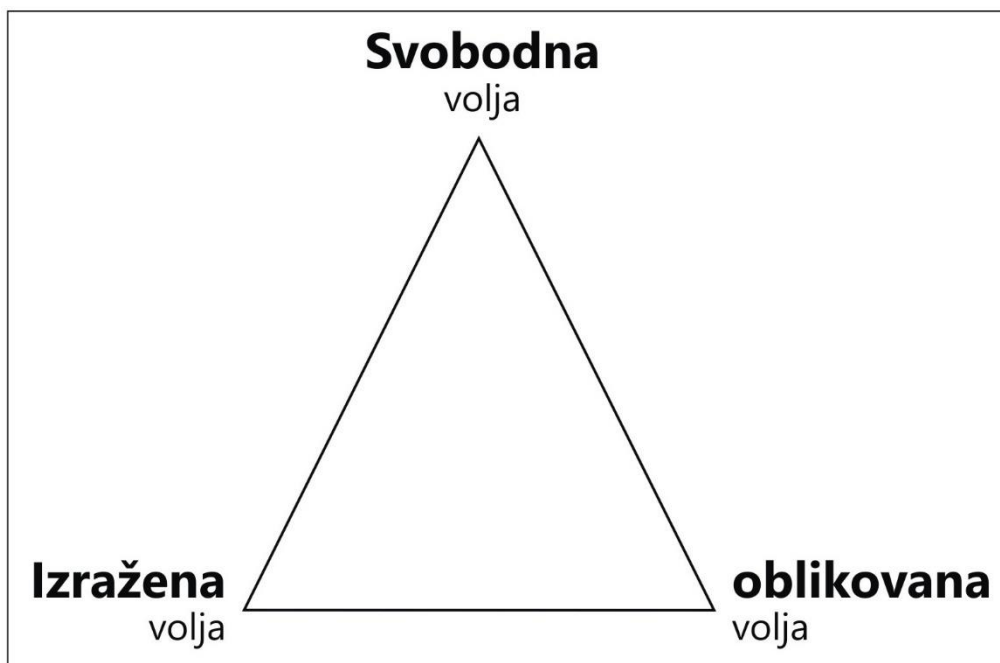
Vir: dr. Nina Plavšak, E-paket Obligacije

Bežen pogled na poglavje, ki govori o volji, jasno pove, da v ozadju stoji obsežno besedilo. Povzetek tega besedila nas seveda v bližnji prihodnosti še čaka – logično, saj smo rekli, da je zamisel volje za rimski trgovski ANTI sistem zelo pomembna.

Zakaj?

Ker paraziti potrebujejo naše soglasje.

V tej delavnici je zaradi pomembnosti same zamisli volje najprej pogledjmo, kako bi voljo lahko osmislili skozi Sveto Tročlenstvo.

Vedeti je potrebno, da ima lahko človek voljo, da bo nekaj naredil.

Večinoma pa ima pravzaprav samo željo, da bi nekaj naredil, pa nima dovolj volje, da bi to res izvedel.

Poskušajmo skozi izmišljeno preprosto zgodbo določiti položaje volje skozi tročlenstvo:

Dva moja prijatelja sedita pri meni pozimi v hiši na toplem, pijemo čaj z rumom in se pogovarjamo. Zunaj pa je v eni uri zapadlo 20 cm snega. Dvorišče, kjer imamo parkirane avtomobile seveda ni spluženo. Ker bodo prijatelji čez dobro uro odšli domov, saj se bo hitro stemnilo, pomislim: »Sčistiti bo potrebno sneg.«

V tistem trenutku, ko se mi utrne ta misel, se je pojavila svobodna volja, ki je v bistvu samo še nevtralna misel v mojem umu.

Seveda se zaradi zunanjih okoliščin (pada sneg in prijatelji bodo kmalu odšli) taka svobodna volja kaj hitro razvija in oblikuje proti končnemu rezultatu (končni rezultat je očiščeno dvorišče). Rečem na glas: »Fantje, zunaj je napadlo 20 cm snega, potrebno ga bo očistiti predno greste.«

S tem se je volja, ki je bila prej popolnoma osvobodjena vsakega resnega namena (svobodna volja), oblikovala v poziv.

Seveda proces tročlenega osmišljanja volje še ni zaključen. Ne glede na to, da sem svobodno voljo (mislil o nujnosti čiščenja snega) oblikoval s pozivom prijateljem, dvorišče še zmeraj ni očiščeno.

Da bi moja volja zares dokončala svojo preobrazbeno pot: od same svobodne misli skozi oblikovanje namena do same manifestacije/utelešenja (očiščeno dvorišče), si moramo obuti čevlje, bundo, kapo, rokavice, vzeti lopato in začeti čistiti dvorišče upajoč, da se mi bodo pridružili tudi prijatelji.

Očiščeno dvorišče je torej dokaz ali testament, da je moja volja v izmišljenem primeru delovala v celovitosti/uskaljenosti tročlenstva, saj so bile volje na vseh treh položajih usklajene.

drsNIK
17 in **18**

Slika: Hvaležnost

Vir: <https://www.pinterest.org/newsroom/articles/fostering-spiritual-resiliency-through-gratitude-blog/>

Iskrena
hvala
za
vašo
pozornost
in
dobronamerno
energijsko
podporo.